

EXTRAS

din stenograma ședinței Senatului din 16 septembrie 2026

Doamna Valentina-Mariana Aldea:

Mulțumesc, domnule președinte.

Vă rog să-mi permiteți să anunț prezența unui grup de studenți și elevi de la Facultatea de Științe Politice. *(Aplauze.)*

Declarație politică.

Titlul declarației: „Fermierul român nu poate trăi din promisiuni. Agricultura are nevoie de soluții, nu de supraviețuire”.

Ce îi spunem fermierului care muncește luni întregi în soare, frig sau ploaie, își vede culturile afectate de secetă, plătește motorină, îngrășămintele, semințe, rate și arendă, iar la sfârșitul anului nu știe dacă mai are bani pentru următoarea campanie agricolă?

Ce îi spunem crescătorului de animale care nu are zile libere, pentru că animalele trebuie hrănite și îngrijite în fiecare zi, dar care ajunge să suporte și costurile unor piețe închise sau ale unor restricții comerciale?

Agricultura este una dintre cele mai grele forme de muncă. Câmpul nu așteaptă până luni, animalele nu cunosc sărbători, iar vremea nu ține cont de program. Sunt oameni care se trezesc înainte de răsărit și încheie munca după apus, iar uneori o singură zi pierdută poate compromite munca unui an întreg. Nu este o muncă la îndemâna oricui și tocmai de aceea statul trebuie s-o respecte.

Ieri, în 15 septembrie, crescătorii de animale au venit la București pentru a-și face auzite nemulțumirile. Nu este prima dată când fermierii ajung în stradă, iar acest lucru ar trebui să ne preocupe mai mult decât numărul celor care protestează.

În anul 2026, seceta severă a afectat numeroase exploatații agricole, iar organizațiile fermierilor au avertizat că pierderile pun în pericol capacitatea acestora de a-și achita creditele, arenda și lucrările pentru următorul an agricol.

În același timp, există o contradicție pe care Guvernul trebuie să o clarifice. La începutul lunii septembrie, Alianța pentru Agricultură și Cooperare a semnalat că fermierilor afectați de secetă li s-a comunicat public un sprijin de maximum 100 de lei pe hectar, în timp ce proiectul de act normativ, aflat în consultare, prevedea maximum 523 de lei pe hectar. Un agricultor nu își poate construi bugetul pe sume care se schimbă de la o declarație la alta.

Costurile de producție rămân, la rândul lor, o povară. Motorina, îngrășămintele, semințele, creditele și leasing-urile se plătesc indiferent dacă recolta este bună sau dacă seceta o distruge.

Nici crescătorii de animale nu sunt într-o situație mai ușoară. Restricțiile sanitare și comerciale aplicabile ovinelor și caprinelor afectează direct valorificarea animalelor și veniturile fermelor. Protecția sanitar-veterinară este necesară, dar costul economic al acestor măsuri nu poate fi lăsat exclusiv pe umerii crescătorilor.

Fermierii nu cer privilegii. Cer să poată munci fără să fie împinși spre faliment. Cer predictibilitate, despăgubiri clare și plătite la timp, sprijin pentru costurile de producție și soluții pentru fermele afectate de restricții.

România nu își poate permite să își piardă fermierii. O fermă care se închide astăzi nu se reconstruiește mâine printr-o hotărâre de Guvern, iar când dispare un fermier, nu dispare doar o afacere: dispar experiența acumulată într-o viață, producția românească și o familie care trăiește din această muncă.

De aceea, solicit Guvernului României și Ministerului Agriculturii să clarifice urgent cuantumul și calendarul despăgubirilor pentru secetă, să asigure finanțarea măsurilor de sprijin asumate și să prezinte soluții concrete pentru crescătorii de animale afectați.

Fermierii români nu au nevoie să li se spună cât de importanți sunt doar atunci când ajung cu tractoarele în stradă. Au nevoie ca munca lor, făcută zi de zi în soare, frig și ploaie, să fie respectată prin decizii predictibile și printr-un stat care își respectă angajamentele.

Pentru că acești oameni nu cer să muncească mai puțin, cer doar ca munca lor să mai merite.

Vă mulțumesc.

Senator Valentina-Mariana Aldea, Circumscripția electorală nr.42 București